Leikuse kuul 1099 tungis sadda nellikümmend tuhhat meest Egiptuse sõa-wägge nende peale, kes ärra-kautatut maad taggasi tahtsid wõita. Ehk kül Gottwridi wäggi seitse kord pissem olli, siiski sai temma wahwus ja tarkus waenlaste ülle wõitu. Sesinane kulus lahhing sündis Askaloni linna jures. Agga ristisõitjatele sureks kahjuks surri aasta iljemine, sel 18. Leikuse ku päwal 1100 auuwäärt mees Gottwrid ärra, ja sai wallitsus temma wenna Balduini kätte, kes ennast Jerusalemma kuningaks nimetas.

(Jääb polele.)

Werre-laskmisest.

Kalendri-wäljaandja on saggedast õppetud arstide suust kaebtusi selle ülle kuulnud, et meie Ma-rahwal werrelaskmise jures enamist iggaskohhas weel wägga seggane tundmine on, ja ehk kül jubba mõnikord siin ja seal selle polest tähhendust anti, siiski ue ommiko koidu terra waña pimeduse ööst läbbi ei jõua tungida. Sest ep se siis tulleb et rahwas seal werd lasseb, kus werre kahhandusest kahju tulleb, ja seal werrelaskmist ial ette ei wõtta, kus adrilaskmine ello-päiwi olleks jõudnud pikkendada. Et luggo nõnda näitab, wõtsime nõuuks Kassulise Kalendrisse ka werre-laskmist mõistliko luggeja tulluks üllespanna.

Läks liggimailne linna rahwas kuskil aige pärrast arsti jure nõuu ja abbi otsima, ja leidis õppetud tohter wigga sesuguse ollema, et werrelaskmist käskis ette-

wõtta, siis tulleb sedda käsku kohhe täita, egga olle seal ei oño, ei täddi kelust kuulda, kes meile ütlewad: raske aigele ei tohhi werd lasta. Arst on selle poolt targem kui meie, sest temma on kehha lappimise ja kohhendamise ammeti peale õppinud, kui mõni meiesuggune rätseppa wai kingseppa tö peale, kes mõedo järrele teise kintso ja kontsa möda pükskreie ja sapapõia oskab walmistada, et kuskil kortsu ja pigistust liikmele ei tõuse. Nisamoti wõiwad ka tohtrid, kedda mõnda aastad arstimise ammeti peale kolitud ja õptatud, iñimese kehha lodud omandusest eñam teada kui meie. Wai kas arwate et nende ammeti õppimine wähhemine päinurdmist ja mõistust tarwitas kui rätseppa ammet? Agga jättame nalja ropa körwa ja lähme jälle teed möda edasi. — Meie Ma-rahwal on mõnes kohhas wisiks wõetud terwe iñimesele abrid lasta, nisamoti mitmes pikkalises põddemisses, kus möllemis paigus werrekahhandamine asjata kehhajõudu kahhandab ja saggedast tõbbe kurjemaks teeb. Werri on kehha-ello kossotuse allikas, kust kõik liikmed uest jõudu ja karrastust peawad sama, sellepärrast wõib ölpsalt ärramõista, et werre kahhandus kehha rammu löppetab ja wimaks kehha kidduriks teeb. Kes rumaluse läbbi kaks ja kolm kord aastas werrelaskmist arritud kombest wõtnud, langewad eñamist weetõbbesse, ehk mingi weike koggemata aigus wiib neid auda, sest et kurnatud kehhal jõudu ei olnud aiguse wasto piddada. — Jookswa-tõbbe jures ei kõlba adrilaskmine middagi, waid sadab iggakord

Ma-rahwa Kassuline Kalender 1850, lk. 29